

Marius Chelaru versei
Mandics György fordításában

Elhagyott falu (Sat părăsit)

a mai Romániának,
amelyben minden elhagyatott faluval
apránként fogy el az örökkévalóság

*a fák elvándoroltak
mintha árnyaikkal az emberekhez lettek volna kötve
akár a kutyák*

*egyesek meghaltak
a temető széléig vonszolták magukat
névtelen évszakok folytak el az út porában
azok lábnyomai között akik voltak*

*emlékeket szöve a gyermekek elhagyta gyermekkorokról
a faluszéli pocsolya partján ahonnan elment
a békakuruttyolás*

*a napok
a szürkék avagy a fénytől szédültek esténként
a nyeregből leszállnak
hagyják hogy elragadják őket az éjszakák melyek
felöltöztetik a falut
ahol senki sincs már aki álmodjon*

*a házak közt
egy út húz el sietősen
csak ő emlékszik még
hogy az örökkévalóság nagyon-nagyon régen falun
született*

utazás

(călătorie)

távolról

egy-egy falu úszik el az út mentén

már látom

fekete madarak tépik ki magukat a nappal húsból

az alkony rügyei keresztezik utamat

távolról

látom a házakat könnycseppeként csüngeni

az éj öléről

egyesek ablakaiban

nőnek a fények

miként az élet virágai

mások háztetőiről

melyeket mintha elfeledett volna mindenki és senki

rozsdás emlékek törnek felszínre

idő-madarak röptének fátylába öltözve

a magány lakta

öreg házak

lassan száradnak el

élettől nem locsolt virágok

senkitől sem észrevéve

rájuk nehezednek tollai a felhőknek

melyek egyre nehezebbek s egyre sűrűbben jönnek

egyre hidegebben

a fájdalmat nem tudom legyőzni

ha öreg házat látok

magánytól elpusztulni

*sötét üvöltések nyúlnak értem
a felejtésen túlról*

*az út folyik tovább a város felé
sebek nélkül
fáradhatatlan*

egyfajta világ
amelyben élünk valahogy
(un fel de lume în care trăim cumva)

azoknak, akik madár-folyóként áramlanak
múlt és jövő között

*az emberek olyanok voltak mint a madarak
ágakkal kezek helyett és metszett szárnyakkal
hogy ne repülhessenek*

*egyesek mint valami ruhákat
felpróbálják a szavakat*

*mások úgy tűnik öröktől fogva táborokba gyűlnek
szorosán egy tűz körül
melyben elégetik emlékeiket
csendben haragnak múltjukból melyet már nem akarnak
tegnapi húsból egy-egy darabkát kiköpnek*

*egyikük végigmért
mint aki megéri
hogy mindenki nem csak egyedül hal meg
de még magányosabban él mint ahogy meghal*

*a másik szétterült előttem
mint egy átlátszó szőnyeg
ránéztem
egyik szeme helyén golyó volt
a szíve helyén
repedt és véres emlékeket láttam*

*egy gyermek ment át pillantásomon
akár egy angyal-könnycseppen*

*mosoly helyett gyermekkorhiányt viselt
szavak helyett csupán annak
gyűlölet-ujjait éreztem aki megütötte
kiragadva pillantásomat*

- - -

*otthon
egyformák az utcák*

*összegezve
ebből a naptól hiányzik néhány ember
úgy éreztem
mintha e világban ködként jártak volna*

*ott
az emberek olyanok voltak mint a madarak
könnyekkel a kezük helyett és nyesett szárnyakkal
hogy ne repülhessenek*

MARIUS CHELARU (született 1961. augusztus 30.) Iași-ban végezte egyetemi tanulmányait, ott is él és dolgozik, mint különféle irodalmi és kulturális lapok szerkesztője, főszerkesztője. Eddig több mint 40 kötetet adott ki, ennek zöme vers, a többi esszé, próza és műfordítás. Műveit eddig húsz nyelvre fordították le, köztük majd minden távol-keletire, mivel a Japán Haiku Társaság és más haiku-szervezetek ismert tagja.